

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

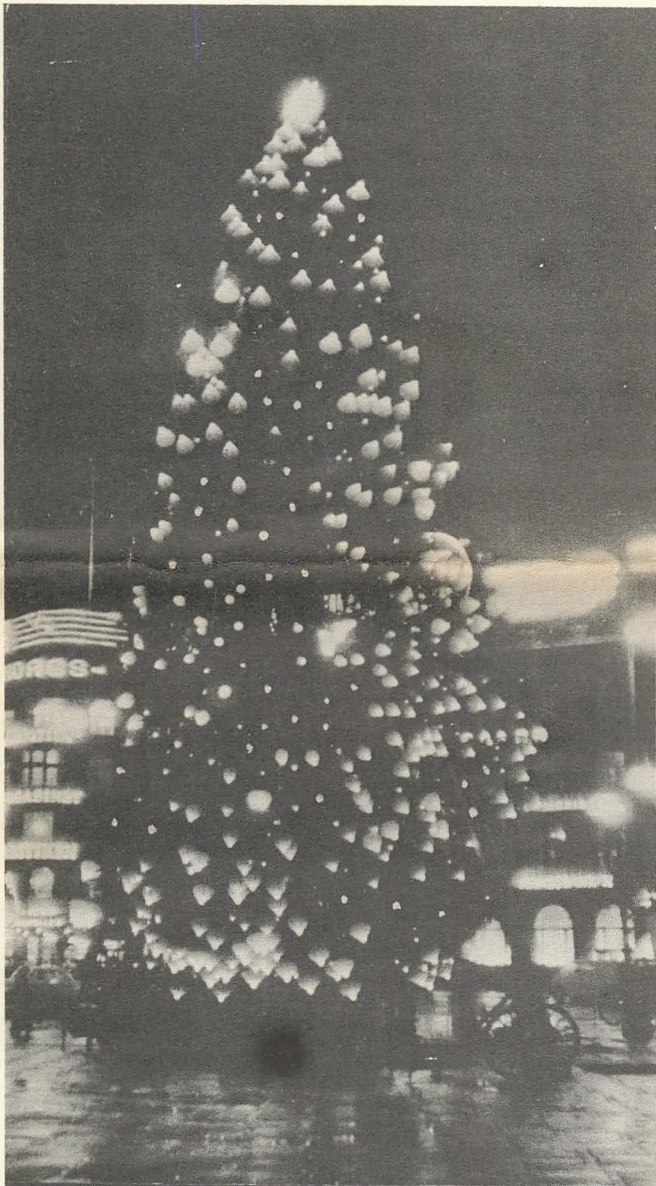
Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET

ELEVBLAD FOR GAMMEL HELLERUP GYMNASIUM

Sig nærmer tiden. Julen er over os, og alle sentimentale sjæle bliver bløde i sindet. Julen er en tid, hvor mennesker bliver rare og hyggelige, slækker lidt på arbejdet og bliver rigtige mennesker. En indre varme blusser op i en, naar man ser stearinlys og gran og smaa røde nisser. Og som man ser det paa dette billede, er julen symboliseret ved et grantræ med lys og stjerne. En smuk højtids. Naar lysene tændes, og julegrøden er spist, saa begynder det salige liv med mad og drikke og bytten gaver i butikkerne, disse fjorten smægtende dage. Jah, man maa da fælde en lille taare af rørelse. Julen bringer velsignede bud og regnvejr. Og en lille procentdel af menneskeslægten vil tage et velkendt ord - sprog til hjerte: Memento vivere!

LÆS I JULENUMMERET OM:

- Pastor Harald Søbyes tanker ved julen.....s.3.
- Hvad læserbreve kan føre til.....s.4.
- Niels-Ulrik Kragh som det nye navn i dansk kunst...s.5.
- Erik Ulrichsens tanker ved betalingsfjernsynet...s.6.
- Fjernsyn paa skolen og et nyt elevraad.....s.7.
- Afrika paa vej.....s.8.
- Skolekomedien 1962.....s.9.
- John Handys koncert paa skolen.....s.10
- Den udslettede by Lidice.....s.11
- Sproget faar nyt lys.....s.12

HAR DE ET ØKONOMISK PROBLEM —

*stort eller lille — så husk, at den saglige vejledning
den imødekommende betjening får De altid i*

HELLERUP BANK

AKTIESELSKAB
OG DE 6 FILIALER

HELLERUP brændsel%

KUL · KOKS · BRÆNDELSOLIER
Telefon Hellerup *2410

Bernh. Kjær's Eftf.

Wiggo Jørgensen

kolonial vin

Strandvej 151

HELLERUP 50 · 70

Gode julegaver købes billigst

paa Strandvejen 151 hos

**FRØKJÆR
Jensen**

**herre
skrivering**

REDAKTIONEN	REDAKTIONELT
Ansvarshavende:	Det glæder os i anledningen af julen at kunne udkomme med en saa storslaaet udgave af SKOLEBLADET og til samme pris. Vi har søgt i udvælgelsen af stoffet at dække saa mange omraader ind som muligt, saaledes at der nu skulle være noget for enhver smag.
Søren Nielsen 111x (HE 5814)	
Redaktionssekretær:	
Michael Blædel 111x	
Redaktører:	
Torben Krogh 111x	
Klavs Randsborg 111x	
Fotograf:	
Peter Bonne 111p	
Annoncechef:	
Finn Hassing 111x (HE 1255)	

Den kyndige reaktion under indstuderingen af deres sidste succes: "The Redaktionated Clou". Ham med den allerhovedes aabne mund er Cheftyr Søren Nielsen, og hans lydige undersaatte er fra venstre Klavs Randsborg, Finn Hassing, Torben Krogh og Michael Blædel.

JULEINDSAMLING

DET har i de senere aar været skik, at en del af an-søgningsbrevene til juleindsamlingen er blevet læst op til morgensang. Tanken er vel sagtens den, at vi burde vide, at de mennesker, som modtager en julepakke, virkelig er berettigede til den og paa denne måde forøge indsamlingen. Desuden er tanken vel ogsaa den, at opløsningen skal være en slags anskuelsesundervisning i socialnød.

REDAKTIONEN tror imidlertid, at den udtrykker en udbredt mening, naar den hævder, at denne brevoplæsning overhovedet ikke har nogen mission. De mennesker, der har skrevet disse breve, har ikke tænkt sig, at de skulle læses op i en større forsamling, og det er udtryk for utidigt føleri, der nærmer sig det smagløse at sige i folks private forhold. Det skulle ikke være nødvendigt at spille paa selvgodhedens strenge for at stimulere en saadan indsamling. Fattigdom er en realitet, man ikke skal dyrke, men afhjælpe grundigt.

INDSAMLINGEN faar skær af først og fremmest at være lavet for elevernes skyld - julecabareten er udtryk herfor, for hvad er den andet end lidt ekstra underholdning i julemaaned, hvor overskuddet belejligt kan tilflyde juleindsamlingen.

Wienerbrød, grin, gags, julehygge, fritimer - for hvis skyld er juleindsamlingen lavet - elevernes eller daarlige stillede menneskers?

OBS! OBS! OBS!

NYE MEDARBEJDERE

SKOLEBLADET har brug for to nye medarbejdere. Den ene skal hjælpe til i annonceafdelingen med henblik paa at overtage stillingen som annoncechef. Den anden skal orienteres i almindeligt redaktionelt arbejde med henblik paa at føre bladet videre som redaktør næste aar. God løn.

Henvendelse til Søren Nielsen 111x nr. 21
Telefon He. 5814.

Eleven: Hr. Karkov, der er skidt i blækket!
Karkov: Jamen det må I sandelig ikke.

FORNUFTEN ELLER DØDEN

Omkring den nu 88-aarige britiske filosof Bertrand Russells person har altid stået en stærk strid. Hans meninger i moralske og religiøse spørgsmål er så ofte blevet angrebet, skønt han ejer en forbavsende evne til nøgternt at samle de væsentlige elementer i vor tids erkendelse. - Mens Bertrand Russells navn i dag overalt er kendt i forbindelse med den engelske kampagne mod atomvaaben, er hans betragtninger over de ændringer i grundsynet, der er nødvendige, for at vi kan slippe ud af atomdilemmaet, det i langt mindre grad.

Bertrand Russell ser ikke hen til en "ny moral", der som en anden helligaand skal vokse op i menneskene i en eventuel fremtid. Hans tanker er ikke sterile drømmerier over temaet "vi maa forandre vort livssyn". Tvært imod. Man føler sig saa dejlig snyt for den sædvanlige romantisering af ordet "fornyelse". Russell er klar og omgivelserne ikke som andre idealerne med flokler:

"Det første, der er nødvendigt, hvis forhandlinger over erhovedet skal føre til et resultat, er en nyvurdering af de nationale interesser hos stormagterne... Den nye vurdering betår kun i en erkendelse af kendsgerningerne, ikke i en ændring af midlerne... Ethvert forslag kan jo kun accepteres af baade øst og vest, hvis det ikke ændre noget ved ønsket om at paaføre den anden part sit politiske og økonomiske system. Appellen er, at blokkene skal afstaa fra at benytte kernevaaben som et politisk pressionsmiddel. - Og dette, at afstå fra fysisk magtanvendelse overhovedet, er noget ganske nyt. Hvis vi betragter historien, skyldes f.eks. de forskellige religioners udbredelse sejre og nederlag i krige. - Vi har desværre ikke i vor moderne samfund lært spor af tidligere tider i det forhold. Og situationen er saa langt alvorligere i dag: det er menneskeheds hele eksistens, det gælder. Vi maa lære at tænke i nye baner og ikke raabe op om, at der er bedre at dø en smertefuld død end at paatvinges Kremls eller Wall Streets diktatur. Denne barbariske holdning øger kun krigsfaren.

Men ikke blot maa vi kæmpe mod vores opdragelse, naar den er saa vanvittig, vi maa ogsaa vende vores opmærksomhed mod nationalismens farlige aspekter: Selvfølgeligelsen og den overbevisning, at det er rigtigt at fremhæve sin nations interesser paa bekostning af andre. - Hvad ville reaktionen ikke blive, hvis en står op og siger: "Jeg er alle andre individer overlegen moralsk og intellektuelt, derfor har jeg ret til at ignorere alle andre interesser end mine egne." Det sørgelige og paradoksale er, at naar den replik forstørres, saa faar vi straks de nationale skyklapper paa. - Vi har allerede i skolen lært at beundre fortalerne for den nationale indbilskhed.

Historieundervisningen er skam lig paa det punkt. De "spændende" krige romantiseres, som treaarskrigen er blevet det, ja, helt op i vor egen tid: Alle de fortællinger om de saa kloge og snedige danske frihedskæmpere der har narret saa mange dumme tyskere. - Ikke bedre er de sange, vi tankeløse og uden protest lirer af til morgensang. -

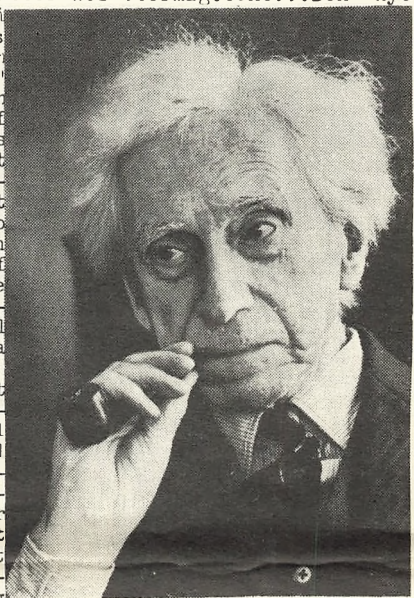
Det maa være undervisningens opgave at gaa imod de forældede konkurrenceidealer, der trives i samfundene og - (Fej for din egen dør!) - i skolen. Det maa være undervisningens opgave at vise børnene, at en verden uden krigen ikke er en verden uden spænding, og ikke i angst for, hvad bornerte forældre dog vil sige, holde sig til gamle, vedtagne saa farlige former.

Men desværre er lærerne endnu ikke deres opgave voksen paa det punkt. Den nye generation må selv reagere mod vanviddet, naar den har viklet sig ud af det opdragelses spind, der er blevet raadent. Vort valg, der maa træffes, er stadig blevet udsat,

"...valget mellem fornuften og døden. Med fornuften mener jeg villighed til at underkaste sig den lov, internationale myndigheder vil erklære for gældende. Jeg frygter for, at menneskeheden vil vælge døden. Jeg haaber, jeg tager fejl."

RAN.

Manden til atomdemonstranten d. 1 dec.: "Holder I allerede jul nu?" Atomdemonstranten: "Ja, man ved aldrig, hvad der kan ske!"

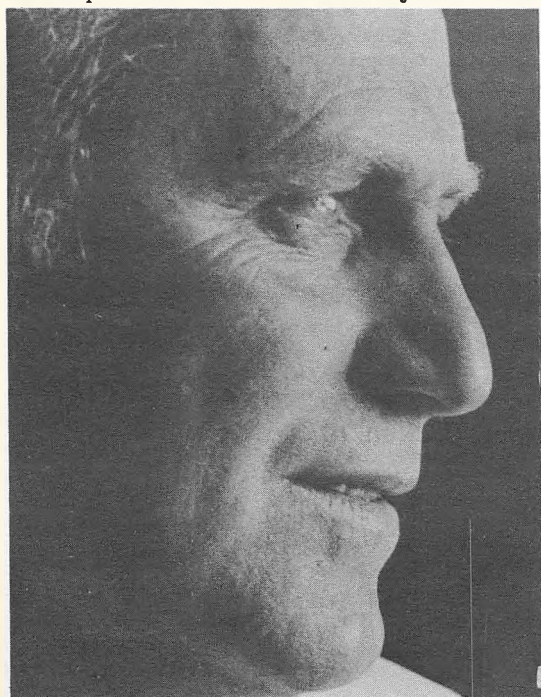

HVEM STARTEDE OPRØRET?

AT skrive om julen og det moderne menneske er en taknemmelig opgave for den, der bare skal læse det og vurdere! men nu til sagen, præst.

ORDET jul bestaar af tre bogstaver, j betyder Jesus, u betyder under, og l betyder laser.

EN aftenstund ringede det paa egetræs døren til en rigmandsvilla i Hellerup, og sagen var altsaa bare den, at et par ikke kunne finde husly for natten, og det var ret nødvendigt, for man kunne tydeligt se at kvinden levede som paa en vulkan, der kun -ne komme til udbrud hvert øjeblik. Bemærk jer dette!

Højt fra træets grønne top stråler julleglansen - julen varer længe, koster mange penge"

Der er plads nok, alt for mange værelser, og fruene kan ikke faa hushjælp, og datteren eller sønnen skal læse

og har saa mange andre interesser, og det maa du forstaa søde mor. Et kys, et klap paa kinden, ud af døren- (tjenersind).

SKULLE vi gi' de to hjemløse stakler derude det halve af huset, nej, nej-forrykt!

Vi har været paa raadhuset, boliganvisningen og alle mulige og modsatte steder (beklager!). Av! nu er barnet der igen med sit hidsige spjæt, og kæresten stikker hende en cigaret i munden, om det kunne dulme lidt, og hun bogstavelig talt sluger den som en narkoman. Det staar ganske vist i skriften "-drik lidt vin for din maves skyld", men der staar ikke noget om at ryge. Kunne I ikke ogsaa have ventet lidt med det der (topmaven), til I havde faaet et sted at bo i, det er vor tids blasfemi, at letsindighed er sat i højsædet, ogsaa blandt de unge. Her bryder den frugtsommelige ind: "Undskyld! men jeg kunne ikke rigtig gøre for det", og det samme siger hendes kæreste, det kom bare sådan pludselig, at jeg skulle ha' et barn - med Helligaanden!!

Ja, men Gud i de kristnes bibel er da ikke umoralsk! (se gammel testament), men maaske han der, som du kalder Helligaanden er en gift mand eller en alfons, og det er altsaa ikke engang din kæreste, der er far til barnet. Nej, den er ikke saa god med dig. Jeg er bange, at det barn, du føder, bliver umoralsk ligesom sin mor.

HALLO! maa jeg faa Københavns omegn anno 1961. Lige inden forbindelsen kommer, ryger den tanke (fra Helligaanden) ned i ham, ja, men vi har jo det helaarshus deroppe paa landet. Ja, men det er der jo saa mange andre, der har - det er der jo 50.000, der har ved siden af deres store lejlighed eller villa. Den enes skam er den andens trøst!

HØR sagfører, vi maa ha' bygget nogle huse, ja, men det er der ikke noget at gøre ved, vi kan ikke bygge et

rækkehus under 140.000, og en lejlighed paa mindre end 8.000 i indskud og 617 om maaneden i husleje for 2½ værelse.

DET er "tilladt" at beregne sig 47% s fortjeneste, for at der kan blive til helaarshuset deroppe, og det er dyrt at ha' forkælede børn (og forældre!)

DET er noget forbandet sludder, præsten i Bloustrød siger, at ingen skal ha' under 400kr. om ugen, og ingen over 1.000, heller ikke kongen. Det er en gaade, at en mand, der er republikaner og socialist kan være præst i den danske folkekirke, men der er jo ogsaa bestandig alvorlig "kristen" klage over ham til ministeriet.

VAR det ikke fred, der blev forkyndt julenat, og saa maa prædikestolen være en fredens og ikke en stridens stol. Det er da godt, at vi ikke har saadan mange præster, der laver kæmpeballade-møde med socialister, og læste du det med hans sidste møde og indflydelsen til homoseksuelle? Det var da godt, at Frederiksborg Amts Avis ("Venstre") kunne forklare, at det var et rabaldermøde af værste skuffe, og saa paa Bloustrød kro. (Den, der er ren...) Og den samme præst lancerer du til alle sider, og begrunder det, Gud hjælpe mig, ud fra Fader Vor du som er...

HVAD siger De, er Tshombe rejst til moralsk oprustnings møde i Brasilien, ja, man kan sige om ham, hvad man vil, men han er en sand guds mand, der har troens mod til at rense ud paa de rette steder, men han har ogsaa faaet en god kristen kapitalistisk opdragelse, og det løber man ikke saa let fra (nej, desværre!)

MORALSK oprustning burde maaske støttes noget mere, det giver større slagkraft, naar religion og kapitalinteresse staar i forhold til hinanden. Ved denne jul maa vi nok spørge, hvad er det for folk, der optræder paa Cuiba, Algier, Britisk Guayana, Congo, Angola, Københavns omegn m.m. og barnet i Bethlehem.

HVORFOR tillader den almegetige Gud, at saadanne rebeller kommer til verden - og hvis de endelig er kommet til verden, hvorfor saa ikke gøre som Herodes, der saa sin magt truet og greb til sværdet?

I det samme lød der fra den frugtsommelige et skrig da det pludselig slog ned i hende, at hun skulle føde en rebel og verdens frelser. Saa laa hun da sparkende i halmen under fødselsveernes time, mens koklatten, der faldt fra et sted under den løftede rumpe, var akkompagnement til et nyfødt barns spæde vræl i en mørklig verden.

DER blev født en oprører, en frihedskæmper, en socialist, en verdens frelser for 1961 aar siden, og jul har aldrig været saa aktuel som i dag. Saalænge millioner af mennesker verden over vaander sig under uret og vold, er der grund til at lave ballade i Jesu navn og med udgangspunkt i Bethlehem.

HARALD SØBYE
Sognepræst
Bloustrød.

<p>A. Sørensen & Søn Ruder Spejle Marievej 1 Rammer Helrup 156</p>	<p>TANKEN P. Bauerlund Hellerupv. 9. Hø 1656 ALTIID HØFLIG og REEL BETJENING</p>
	<p><i>quick foto</i></p> <p>STRANDVEJ 84 HE 1086</p> <p>Alt i foto og kino udlejninger Pas og kørekortfoto fremstilles medens De venter</p>

MODEL OG HOBBY
MODELFLY I STORT UDVALG
VED NØRREPORT STATION
ABENRÅ 23

ELTOG FLY SKIBE KÆMPEUDVALG I PLASTIKBYGGESET

FOTO Magasinet
M. Roslund
STRANDVEJ 169 - HELLERUP - TELF. HELR. 1634

Cykleforretningen
STRANDVEJ 94
E. Thomsen - Helrup 814 y
VELO-SOLEX forhandler
1. Kl. Værksted

NORDRE BIRKS FARVE- OG TAPETHANDEL
MARGRETHEVEJ 2 - HELLERUP
Telefon Helrup 725

quick foto

STRANDVEJ 84
HE 1086

Alt i foto og kino
udlejninger
Pas og kørekortfoto
fremstilles medens De venter

BREVE fra læserne...

Til Chefredaktøren.

Maa jeg lykønske SKOLEBLADET med dets velkrevne og morsomme sidste-nummer.

Som chefredaktør har du naturligvis din store del af æren, og hvis jeg skal fremhæve noget specielt, skal det være din glimrende og værdifulde leder. Det glæder mig at se, at SKOLEBLADET - ligesom "Arche" - har indset betydningen af en saadan.

Du har nu indtil flere gange glædet skolens elever med dit vid, din drøbende satire og din alsidige orientering. Du har i dine ledere behandlet saa interessante og betydningsfulde emner som morgentimer og kongersk - ken.

Hvis skolens elever endnu ikke har faaet øjnene op for, hvilke perspektiver disse ledere udpenaler, er det sandelig deres egen skyld.

Jeg gaar ud fra, at en person med saa udprægede stilistiske evner maa have en usædvanlig god skr.dansk ka - rakter?

Du har bedt mig fremsætte forslag til evt. nye ledere. Jeg kan forstaa, det er vanskeligt at finde lige særprægede emner til hvert nummer.

Jeg er vist ikke i stand til at hjælpe dig, men saa husk, hvis du skulle køre fast, at der er ikke noget saa svært, at det ikke kan springes over. H.Andersen llla.

En oprigtig glæde fylder mig ved at modtage et saa engageret brev fra SKOLEBLADET's forhv. medarbejder H. Harrestrup Andersen. Det vidner om en sand interesse for vores fælles blads videre skæbne. At H. Harrestrup Andersen i sit brev koncentrerer sig om mine bidrag, maa jeg opfatte smigrende.

I øvrigt taler det sympatiske indlæg for sig selv. S.N.

SKOLEBIO?

Vi har modtaget:

Hvad er der blevet af Skolebioen i aar? Det halve skoleaar er nu snart gaaet, og mon ikke eleverne paa GHG snart er begyndt at blive lidt utaalmodige over, at de stadig - væk ikke har haft lejlighed til at melde sig ind.

Der kræves en nærmere forklaring!
M.A.K.

Det syntes SKOLEBLADET ogsaa, og derfor henvendte vi os til hr. Senchsen, der leder skolescensindmelding. Han forklarede, hvad der ikke er noget at sige til, at han ikke kan overkomme mere. Sagen er blevet overdraget til en eller anden pige i lllg., som vi altsaa ikke har set noget til. **MON IKKE DETTE VAR EN OPGAVER FOR ELEVERAADET??**

UNG VREDE - ELLER DUMHED?

Følgende brev har redaktionen modtaget fra gymnasieforeningsmedlem Peter Thomas Thalbitzer Foldskov:

Hvordan ville De, kære læser, reagere, hvis De en dag ved læsning af Deres daglige avis fandt et interessant læserbrev indrykket, som ved nærmere eftersyn viste sig at være skrevet af Dem selv?

Ville De nedlægge paastand om straf efter straffelovens regler om falsk underskrift, eller ville De benytte straffelovens kapitel 12 vedrørende krænkelse af privatlivets fred, eller ville De benytte regler om offentlige fremsatte æresformærmelser? (jfr. "barnagtighed" og "Anders And")

Overnævnte lovovertrædelser medfører i tilfælde af støvning fængelsstraf, hæfte eller bøde af divers størrelse.

Jeg lader dog naade gaa for ret. Men det var chokerende og pinligt at erfare, at SKOLEBLADET er gaaet til saa latterlige barnagtigheder som falsk underskrift i et læserbrev. Det kan kun være begrundet af stofmangel, og p.gr. af, at redaktionen selv er klar over bladets mangler.

Peter Thomas Thalbitzer Foldskov.
Gymnasieforeningsmedlem.

Redaktionen indrømmer med forbehold, at du ikke personligt havde forfattet læserbrevet, lanceret under titlen "Ung vrede eller dumhed?". Derfor giver vi dig en undskyldning. Dermed er sagen ikke færdig, slet ikke. For du har saa sandelig slet ikke belyst den side, der berettigede os til at skrive læserbrevet. Du klager over udtrykket barnagtig og kalder det æresformærmelse. Det er dog umuligt at udelade udtrykket, naar man skal karakterisere den facon, hvormed du deltager i en debat. Saa ensidigt og spinkelt, som du forsøger at overbevise læserne om din uskyld, maa kaldes barnagtigt. Vi vil dog gøre endnu en indrømmelse ved at stryge artikeltitlens tre første ord.

Læserne har vel nu krav paa den egentlige sandhed. Peter (Vi tillader os stadig at forkorte!) henvendte sig til mig i vrede toner og forklarede sin indstilling over for SKOLEBLADET's standard. Han ønskede et læserbrev men gad ikke selv skrive det og bad mig gøre det. Jeg lavede derpaa et læserbrev og indrykkede det, idet jeg brugte nøjagtigt hans ord og hans kritik. Jeg meddelte ham, det var lavet, og han sagde o.k. Den eneste forsmælse var, at vi undlod at vise ham det og faa en personlig underskrift. Det er dog i dette tilfælde, naar det kommer til stykket, kun en formel sag. Du blev imidlertid pinligt berørt over den infantillisme, der gaar gennem brevet og diskur nu op med en række lovparagraffer Set fra din side, har disse paragraffer virkning. Mon ikke de falder lidt til jorden, naar alle fakta er trukket frem?

Men stadig er det alvorligste tilbage. Det dystre og bitre perspektiv, der ligger i, at du har plads i gymnasieforeningsbestyrelse. For ligegyldigt om du ikke har lavet det brev, saa mente du og har sagt hvert ord, og folk med saadan en indstilling er en fare for skolens liv. Var du blot en nullert, der mødte hver dag fra kl. 8 til 2, betød det mindre, men i gymnasieforeningsbestyrelse kan du udøve magt. G-F er det eneste tilbage paa GHG, som kan give skolen lidt præg og skabe et fællesskab uden for skoletiden. Kommer din interesse sfære til at præge foreningens arrangementer i den kommende tid, ser vi med frygt G-F hengaa i sløvhed.

PS: I din situation ville jeg være stolt af at holde Anders And. Det ville være et skridt opad.

Paa Redaktionens vegne
Michael Blædel.

REDAKTIONEN ER TAKNEMMELIG FOR FORNUFTIGE LÆSERBREVE AF ENHVER ART, SOM NATURLIGVIS OGSAA VIL BLIVE FORNUFTIGT BESVARET

HERREJULEGAVER

emballeres i smukke gaveæsker...

OKAY TERYLENE er et kvalitets, der er blødt med uld - ideelt til børn - klæder - fremst. af 100% uld i alle farver ... 128	STRYGEPIN SJKORTER færdigstrikte flippere, ændringsvæde, grø. hvide 29	HANDSKER af uld 22.80 8.80 38.80 12.80 42.80 14.80
PYJAMAS papier, ændringsvæde og stribe - også flanel ..... 24 42.80 - 29.80	HALSTØRKLÆDERE Fantastisk sort udvalg - en rigtig smagsgave fra 6	SLIPPI er et kaptal for sig - og enhver herres ønske - vi har et kæmpeudvalg fra 6
STRYGEPIN SJKORTER ændringsvæde, smil - stribe, 38.80, 33	LEOPARD UNDERTØJ Sportsfæcon 16	LAMBS-WOOL PULLOVERS grø. loks - gran - blå og beige - (alm. sæt) 54

men der er mange andre gode gaveidéer i

SE HELLERE FØRST HEN I...

Woderichs
NEPPE-MARKEN

Strandvej 83 - Hørup 42
Lændervej 12 - Sønderby

DAVEKORT

TEXTILIANA

Strandvej 191
HE 4330

Hvidevarer

Gulvtæpper

Gardiner

Sengeudstyr

Takstgrænsens FARVE & TAPET

KAJ BØERRE
CALLISSENSVEJ 4 - HELRUP 128

JENS HAUGE

DANSK OG HERRE-PRISER

TELF. HELRUP 2757
FREDRIKKEVEJ 1
HJERNET AF STRANDVEJ

NYT NAVN I DANSK KUNST

I dagene fra d. 11 til d. 23 november holdt en af skolens tidligere elever Nes Lerpa - bedre kendt under navnet Niels-Ulrik Kragh-udstilling i Henning Larsens kunsthandel i Bredgade. Under-tegnede var indbudt til fer-niseringen og benyttede lej-ligheden til at tale med Kragh.

Du har udstillet før?

---Ja, jeg var med paa sommer-udstillingen i aar. Det gik i øvrigt til paa den måde, at en talentspejder saa de bil-

leder, jeg havde med paa udstillingen nede paa skolen i vinters og raadede mig til at sende dem ind til sommer-udstillingen, som jeg slet ikke havde hørt om før. Der syntes man altsaa, de var gode nok, og saa kom de med.

Hvad synes du om de andre billeder, der var med paa skolens udstilling?

---Nu vil jeg ikke komme med personligheder, men ærligt talt-jeg synes ikke, de var særlig gode.

Nu vi er ved skolen - hvad har den betydet for dig? ---Kammeraternes meninger er jo ofte inspirerende-og i øvrigt ogsaa deres udseende. Det var min gamle ven Nor-rild, der gav mig sparket fremefter. I 3. og 4. mellem teg-nede jeg et par hundrede oliekriddtegninger til ham, som han var meget begejstret for. Det var faktisk hans ros, der gav mig stødet til at fortsætte. Jeg synes ogsaa at en mand som Heiselberg var et meget inspirerende menneske. Han var meget spontan og friggjort af en lærer at være, og jeg synes, at han er blevet smaaligt behand-let. Men ogsaa Emmertsen er jo fin. Jeg har lavet mange abstraktioner over ham i timerne.

Op det uundgaelige spørgsmaal: Hvad mener du om bil-ledet i festsalen?

---Maleren har faaet stillet en opgave, som han, efter min mening, ikke har løst. Resultatet er blevet sødt og kedeligt. Det er tørt og uden gnist. Selvfølgelig mærk-er man hist og her hans akademiuddannelse, men nej, jeg synes ikke, det er noget særligt.

Et kompromis.

For nu at komme over til dine egne billeder. Hvis du nu absolut skal presses ind i en "isme", hvad ville du saa betegne dig selv som, ud over at dine billeder vel er abstrakt-surrealistiske?

---Jeg kan ikke lide dette her med ismer og retninger. For mig maa malet være at frigøre sig og isolere sig fra ismerne, for først da kan man lave noget, der ikke er set før. Efter sommerudstillingen var der et par kri-tikere, der skrev, at jeg var ekspressionist, men jeg sy-nes, at mine billeder giver udtryk for noget andet, men det er i hvert fald ikke tachisme, hvor man jo helt spontant sætter klatter paa lærredet. Jeg vil nærmest sige, at mine malerier er et kompromis mellem det spon-tane og det konkrete.

Der er mange øjne i dine billeder-er de symboler på noget?

---Naar jeg gaar paa gaden, ser jeg tit paa kvindernes øjne, og saa sker det, at de fæstner sig i mig og for-størres. Naar jeg saa maler, forvrænger jeg dem -gør dem perverse.

Man skal kunne gaa paa opdagelse.

Du bruger stærke farver.

---Ja, jeg kan godt lide farver, stærke farver, men selv-følgelig uden at det bliver kulørt eller billigt. Det gode abstrakte billede skal man kunne gaa paa opdagel-se i, hele tiden finde noget nyt. Det maa ikke være som det naturalistiske, hvor man faar alt serveret.

Naar du maler, tænker du saa paa, at folk skal kunne gaa paa opdagelse?

---De 60-70% af gangene har jeg en skitse at gaa ud fra, men i hvert fald er der altid et skelet. Naar det er malet, er det saa, der kommer nye ting, nye indfald pr intuition.

Inspiration.

Hvad inspirerer dig særligt?

---Naturen, særlig naturen, bladene, det grønne. Men ogsaa menneskene naturligvis.

Baggrunden for billedernes titler?

---Jeg har tit svært ved at finde dem. Men de giver for det meste udtryk for det, jeg fornemmer over for bille-det, den handling, der er i det.

Har du nogle forbilleder?

---Nøh-Jeg kan godt lide malere som Asger Jorn, Kandin-sky, Chagall og Picasso, men de er ikke forbilleder. Naar jeg ser dem, gaar jeg bagefter hjem og tværer tre fjer-de dele af det ned. De gir mig blot lyst til at lave mit eget.

Censuren, kritikken og de unge malere.

Hvad med de unge maleres muligheder i dag?

---Jeg var forleden dag henne og se kunsternes efter-aarsudstilling. Den var kedsommelig og trist, præget af livslede. Det var tredvernes kunstretning og smag, der herskede. Det hele var graat og brunt-uden livsglæde, og jeg tror, det er fordi, kritikerne og censuren er ufri-gjorte, hæmmede og har forældede anskuelser.

Du mener altsaa ikke, at hovedretningen inden for mo-derne ung malerkunst er graa og trist?

---Nej, det er censurens indflydelse, og det var jo der-for sommerudstillingen blev lavet. Den var udtryk for det modsatte, det farverige, det livsglade.

Nu har du udstillet baade paa sommerudstillingen og her alene-hvad synes du saa bedst om, at udstille sepa-rat eller i grupper?

---Det kommer sandelig an paa, hvem jeg udstiller sam-men med, for af og til ser man jo, at billederne kan hep-pe hinanden op. Men der er den fordel ved at udstille separat, at man kan vise et koncentrat af sine billeder uden at de bliver censurerede. Man kan udvælge efter eg-en smag.

Soldat.

Du er soldat for tiden-

---Ja, og saa faar man ikke malet meget, kun en smule i weekenderne. Det er jo ikke meget tid, og saa bliver man ogsaa knaldet for tit.

Op naar du er færdig som soldat?

"KVINDEGYS"

---Maleriet vil jo altid være en hobby. Om jeg kan le-ve af det, ved jeg ikke endnu.

Op tilsidst: Hvorfor kalder du dig Nes Lerpa?

---Min far er ogsaa kunstmaler, og jeg vil ikke have, at det paa nogen maade skal have indflydelse.

Kro-.

FOR GENTLEMEN

 Callisensvej 6 . Telefon HE 327

Strødmester Poul Pedersen

DEMI-SKRÆDERI   **KONFEKTION**

HELLERUP PELSAGASIN

 N. CHRISTENSEN

 STRANDVEJ 189 - HE 4876

GEORGE BINAU

 JUVELERER . GULDSEDMED

 STRANDVEJ 177 . TELEFON HELLRUP 347

HELLERUPS ÆLDSTE

NY HOLLYWOOD-REVOLUTION

Filmkritikeren Erik Ulrichsen udsendte for kort tid siden paa forlaget Gylendal en bog om Hollywood-baseret paa et besøg i film-byen. Med tilladelse fra forlag og forfatter bringer vi her med faa ændringer af -snittet om Pay TV betalingsfjernsynet

Der er en fremtidsmulighed, som hurtigt og gennemgribende kan ændre Hollywoods situation - det er Pay TV, betalingsfjernsynet.

Flere former for betalingsfjernsyn er tænkelige, men det system, der nu synes at have de bedste chancer, er Telemetersystemet, som en afdeling af Paramount har eksperimenteret med i ca. 10 aar. For at opfange de programmer der udsendes efter dette system, maa man putter mønter i en lille anordning, der er paamonteret apparatet. Denne anordning kan let anbringes paa alle typer modtagere. Prisen varierer fra 5 cents til to dollars. Gratis er den service, der informerer om, hvilke programmer, der udsendes hvornaar.

Dette betalingsfjernsyn begyndte sit kommercielle liv den 26 februar 1960 i en lille forstad til Toronto i Canada: Etobiocke. Det blev hurtigt en formidabel succes. I løbet af faa maaneder var der 6.000 abonnenter. 5 dollars betales der for at faa systemet installeret, og skønt der i Toronto kan tages seks forskellige gratis programmer, er der hver aften et stort publikum, der foretrækker betalingsprogrammet. Pengene indsamles perio-disk af selskabets folk, der ogsaa aflæser, hvilke programmer, der er blevet kikket paa og hvorlænge, således at fjernsynspublikummets smag kan følges lige saa nøje som biografpublikummets. Der kan udsendes i farver.

Udsendelserne gaar gennem kabler. Der er ikke tale om transmission gennem æteren i Etobiocke. Men "The International Telemeter Company" eksperimenterer ogsaa med udsendelser gennem æteren- og i december 1960 gav den amerikanske "Federal Communications Commission", som tidligere havde afvist Telemeter-folkene, dem tilladelse til forsøgsvis at udsende en række programmer gennem æteren i Los Angeles. Disse programmer hævdes ogsaa at være blevet en stor succes.

Paul Mac Namara fra "The International Telemeter Company" understreger i Daily Variety kraftigt, at det ikke er hensigten at udkonkurrere biograferne og det gratis fjernsynssystemet er tænkt som et supplement til de nuværende forevisningsformer. Dets konkurrencedygtighed er baseret paa to fordele til trods for betalingen: Ingen reklamer, bedre programmer. Ikke mindst det første er tilløkkende. I følge Mac Namara var mange canadier villige til straks at tegne abonnement, da de hørte, at de nu ville undgaa reklamerne, og denne lede ved de evindelige reklameafbrydelser stemmer udmerket overens med mine erfaringer fra fjernsynsforevisninger i USA. En ung filmforfatter, der boede paa samme hotel som jeg i Hollywood, sagde til mig: "Betalingsfjernsynet kommer givetvis for eller senere, folk er trætte af, at reklamemagerne råber til dem." Jeg er personligt tilbøjelig til at tro, at systemet er i stand til at udkonkurrere det gratis reklamefjernsyn, saa sure var mine bekendte over dets afbrydelser. Reklamefjernsynet er ganske enkelt en daarlig fortæller. Ogsaa den fremragende filmproducer John Housemann ("Julius Cæsar") og instruktøren Robert Aldrich ("Angreb") mener, at betalingsfjernsynet er her for at blive.

Fra et generelt kulturelt synspunkt kan der måske være grund til at tage imod det med kyshaand. Publikum vil forlange bedre kvalitet, naar det betaler for at kigge, og der vil blive foretaget en langt mere kræsen udvælgelse. Det vil blive muligt at udsende bestemte programmer til bestemte minoriteter, og disse udsendelser vil blive langt mere særprægede end den standardvare der nu tilbydes.

"Naar betalingsfjernsynet kommer, vil underholdningsindustrien komme ind i en guldalder" lover Mac Namara i den før citerede artikel.

MEN hvad siger filmfolkene til det i Hollywood? Een ting er de i hvert fald enige om: Det vil betyde en ny revolution. John Housemann hylder den teori, at der ikke essentielt er nogen forskel paa fjernsyn og biograf-film. "Naar betalingsfjernsynet kommer, vil der ikke være saa forfærdelig mange, der tager hen i biografen for at se paa film, men det vil muligvis betyde en renæssance for det levende teater. Og maaske folk vil gaa i biografen for at se bl.a. spectacles. Men den almindeli-

ge gennemsnitsunderholdning vil de hellere kigge paa hjemme". Jeg indvender, at jeg ikke synes, fjernsynsudsendelsen har den samme emotionelle kraft som biografstykket, men Housemann fejrer min indvending til side og siger, at hjemmebiografen henvender sig mere direkte til beskueren. "Naturligvis rejser komedien særlige problemer, men de kan løses ved hjælp af et publikum i studiet."

Robert Aldrich mener: "Den eneste redning for filmkunsten er, at Pay TV kommer. Der vil da blive lagt stor konkurrence, betalingsfjernsynet vil kræve tusinder og tusinder af film, og dette vil højne kvaliteten, publikum vil ofre sine penge paa det bedste. Ingen ordentlig producent er bange for konkurrence, tværtimod."

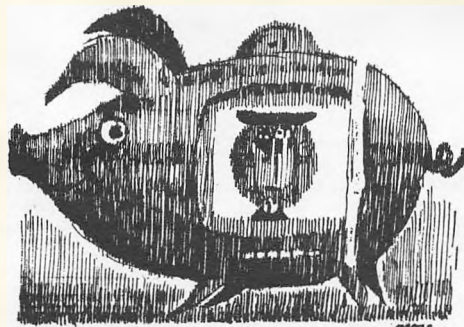
Det ikke mindst interessante ved Housemanns udtalelse er, at han egentlig ikke synes at bekymre sig meget for biograffilmens skæbne - han er filmskaber, og for ham er det mindre væsentligt, om hans værker kommer paa det større eller det mindre lærred; for ham er hovedsagen at faa lejlighed til at præstere noget godt.

Muligvis skyldes det konventionalisme og mange aars beskæftigelse med biograffilm, men jeg kan foreløbig ikke se paa sagen paa samme maade som Housemann. For mig er der tale om et kulturelt tab, hvis filmteatret bliver erstattet af betalingsfjernsynet. For mig hører ogsaa formatstørrelsen sammen med den dramatiske og emotionelle styrke og poesien (det rent intellektuelle staar mere "frit"), og jeg er som sagt aldrig blevet bevæget eller engageret stærkt af en kunstnerisk fjernsynsudsendelse. Hvis de meget store modtagere engang kommer, er det muligvis en anden sag. Biografens koncentrationstvung vil dog stadig mangle.

Lad os rekapitulere: Der er en indtil vished grænsende sandsynlighed for, at betalingsfjernsynet kommer, og en til vished grænsende sandsynlighed for, at det vil højne fjernsynskvaliteten. TV vil baade give det ønskede gode og det ønskede daarlige. Det store publikum synes ikke i samme grad som jeg at være forkærlig for det større lærred fremfor det lille. Ergo er biografforestillingen yderligere paa retur.

Jeg kan kun trøste mig med at tro paa det store publikums erkendelse af, at man faar en større oplevelse i biografen end foran fjernsynslærredet, selv naar "indholdsverdien" er mindre i biografspillet. Men jeg er ikke 100% overbevist om mine synspunkters holdbarhed, og selvfølgelig gør det et stort indtryk paa mig, at en kapacitet som Housemann ikke deler dem.

HOLLYWOOD, der jo ikke er det samme som biograffilm -

men vil under alle omstændigheder faa et opsving, hvis betalingsfjernsynet kommer. Produktionen vil blive mere kunstnerisk stræbende, end den er nu. Og den vil vokse i et rask tempo - de færreste vil jo sidde og se paa beskaarne film fra tredve år, hvis der i stedet er mulighed for at se komplette nye film. Studiernes antal vil antageligvis blive forøget, for hvis der skal produceres endnu flere film, og en god portion tilmed skal være af en vis holdning, vil man ikke kunne arbejde i det neurotiske tempo, i hvilket fjernsynsfilmene nu bliver afviklet - og dette vil igen betyde, at der maa være studieplads til. Vi kan komme til at opleve, at de traditionrige studier igen bliver egenmægtige, at de begynder at købe de arealer, de har solgt, tilbage igen.

Paa et punkt vil produktionen sandsynligvis blive mere frygtløs. Det erotiske vil ikke faa lov til at brede sig saa meget, som det gør nu, idet der i højere grad vil blive filmet for hele familien. Her er maaske endnu et holdepunkt for den, der er engageret i biograf-forevisningens skæbne: Man kan tænke sig, at visse typer af "voksne" film fortsat vil blive produceret med henblik paa biograferne alene.

Et andet holdepunkt for haab: Hvis det bliver saaledes, at den samme film samtidigt kan ses i biografen og paa fjernsynet (og saadan mener Mac Namara, at det vil blive), vil nogle vel i den første tid for morskabens skyld sammenligne de to forskellige forevisninger af den samme film, og de vil da erkende, at der er stor forskel. Og: Pay TV vil medføre, at biograferne konkurrerer med et fjernsyn, der dog koster noget.

fortsættes s.9

GHG NYT

TV OG NYT ELEVRAAD

D.13 november afholdtes der i spisekælderen et møde mellem rektor, de inspicierende lærer, embedsmænd, gymnasieforeningens bestyrelse, elevraadet og de to skolebladsredaktioner. Efter et hyggeligt the-arrangement, vi -stes en række farvelsbilleder fra skolekomedien og studenternes sidste skoledag. Dernæst gik rektor over til omtalen af det ny elevraad.

Han takkede først det gamle for godt samarbejde, som bl.a. havde udvirket et skab til skolens mange pokaler. Det blev derefter bekendtgjort, at skolens ny elevraad består af en repræsentant fra de syv tredje G'er med Hanne Skaarup som formand.

Dets opgaver skal bl.a. være indkøb af kunst til skolen. Skolefonden besidder et beløb på ca. 5000 kr. til køb af billeder til klasselokalerne. Elevraadet skal også medvirke til bestemmelse af halve fridage og skaffe foredragsholdere til skolen. Også her træder skolefonden til, så selv dyre foredragsholdere kan komme. Det skal endvidere forelægge rektor forskellige klager fra elevernes side.

Rektor udtrykte derpå sin tilfredshed med den ny gymnasieforening og meddelte, at det nye køkken i spisekælderen for fremtiden vil stå åbent til diskussionsaftnerne. Rektor udtrykte også sin glæde over skolebladene, men præciserede, at de ansvarshavende burde vise deres svar på læserbreve til de implicerede.

Der blev derefter lejlighed til diskussion. Lektor Mejlbo foreslog en patrulje, der skulle sørge for, at skolens elever ikke daskede rundt i Hellerup uden tilladelse, og at motorcykler, biler og scootere skal anbringes helt oppe ved bommen. Gymnasieforeningsformanden Erik Jansen foreslog et udvalg til indkøb af kunst til skolen, idet han mente, at elevraadet jo ikke netop behøvede at have særlig stor kundskab til dette område. Hertil sluttede Gudmand-Høyer sig varmt. Jansen mente også, at der i omklædningsrummet burde ophænges sæbeskaale, så man kunne vaske sig grundigt efter gymnastiktimerne ude på banen.

Problemet svedere og morgentimer blev naturligvis diskuteret grundigt, uden at man dog nåede til noget nyt resultat. Kirk gav en begrundelse for det store antal svedere, han har givet i den sidste tid for varmen. Det problem ville dog nok ikke være så stort, om hr. Mejlbo ikke var den eneste, der afgjorde, naar det regnede på skolen. At eleverne ikke gaar ned i spisekælderen kan sikkert reguleres ved, at der spilles musik og gives tilladelse til lektielæsning i spisekøkkenet, naar det regner.

Rektor sluttede mødet med en spændende meddelelse: Man vil lave historisk laboratorium i sløjdløkalet i tilknytning til en fjernsynsstue, idet fjernsynet skal indgå i undervisningen.

MBL

Mandag d.20 november var Jan Magaard, ekspert i moderne musik, kommet ned på skolen for at holde foredrag om konkret og elektronisk musik. Vi fik lidt at vide om forudsætningerne for denne avancerede musik og hørte nogle eksempler på den. Endvidere fik vi lidt at vide om, hvordan tonerne i elektronisk musik dannes. Bagefter takkede rektor musikklubben og tilhørerne, men var af en eller anden grund lige ved at overse Magaard selv. Kedelig svips!

G-F NYT

Fredag d.10 november afholdt G-F. et arrangement i hum-lab med forfatteren Knud Barnholdt. Han læste nogle afsnit af sin bog "Kridt støvlerne og staa fast". Bagefter var der diskussion. Denne kom -hvad der vel ikke var meningen -til at dreje sig om socialisme kontra kapitalisme, men hjalp om ikke andet så til at udrydde de groveste misforståelser med hensyn til, hvad socialisme er og ikke er. Der var kun ringe -altfor ringe -tilslutning: ca. 20 mennesker.

TEATER

Fra d.6 november til d.10 november var det muligt for skolens elever at komme til en række forestillinger på Alle-scenen og på Det nye Teater til henholdsvis Ionescos "Næsehornene" og Sagans "Slottet i Sverige", det sidste et stykke mesterligt spillet ingenting. Arrangementet blev foretaget af Gymnasieforeningen til stærkt nedsatte billetpriser. En glimrende ordning, som man haaber kan realiseres også til andre og bedre forestillinger. Den store tilslutning skulle være grundlag nok for at fortsætte ordningen.

FILM

MIDT i November tog gymnasieforeningen et modigt initiativ ved at fremvise Luis Bunuels fremragende lidelsehistorie, den mexicanske-spanske "Tro og lidenskab", der blev "bodil"-præmieret som årets bedste udenlandske film i 1961. Det er glædeligt, at G-F. har været i stand til at tilvejebringe et af filmkunstens største værker i senere tid og så endda så kort tid efter dens danmarks-premiere. Det var en stor oplevelse

MUSIK

D.21 november afholdtes et storstilet arrangement i skolens festsal, idet 9 gymnasieforeninger havde samarbejdet om at få den p.t. gæstespillende alsaxofonist, John Handy, til at give en uofficiel koncert på skolen. Initiativet kom fra Østre Borgerdyd, og Erik Jansen fik arrangeret koncerten på GHG. Billetpriiserne var rimelige: 3 kr. for medlemmer. En ekstra fjer i hatten var det, at vores skole tegnede sig for langt det betydeligste billetsalg, op mod 80, mens de otte øvrige ikke oversteg 30. Den depression, der gennem længere tid har hersket over de mange tomme stole til jazz-arrangementerne, forsvandt imidlertid ikke. Selv om ni foreninger delte udgifterne, og Handys honorar var rimeligt, blev det alligevel et lille underskud. Trods succes viste tydeligt koncerten, at der ikke er basis for solo-arrangementer af dyre orkestre. Det vil blive et dyrt nederlag for gymnasieforeningen.

Det skal i øvrigt noteres, at skolens alsidigt musikinteresserede hr. Kirk under hele koncerten opholdt sig i inspektor-kontoret, nydende kaffe og wienerbrød.

LEACH

D.1. december blev en populær dag på skolen, i det hr. Lorensen (Tryk på første stavelse?) efter 16 års slid og slæb på GHG traadte ind i de voksnes rækker som lektor. Hr. Lorensen, der vil være alle bekendt som en beskeden mand, holdt en hyldesttale til skolen, men rektor bragte dog ligevægt ved at pointere, at det jo var hr. Lorensen, der skulle hyl-des. Der blev derefter raabt et trefoldigt hurra, og så fik vi halvfridag.

Adj. Willy Rasmussen rejser i marts måned på en legat-rejse til Rom. Hr. Rasmussen vil være væk i to måneder.

DET NYE ELEVRAAD: Poul Erik Hansen, Mai Britt Fuchs, Gerda Kling, Hanne Skaarup (formand), Helle Windsløw, Bjørn Hagen. Det syvende medlem er Karsten Thorborg, som desværre forsvandt, da billedet blev taget.

AFRIKA PÅ VEJ

JOHN DANSTRUP: Afrika på Vej. Udgivet på forlaget Rhodos.

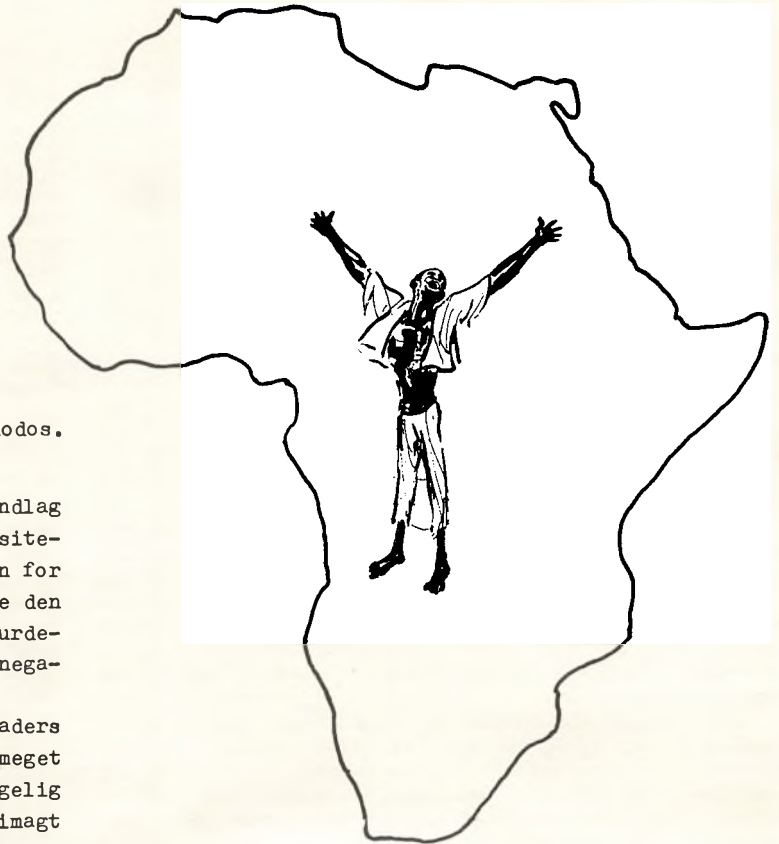
John Danstrup har skrevet denne bog paa grundlag af nogle forelæsninger, han holdt paa Folkeuniversitetet her i foraaaret. Først giver hans os baggrunden for de afrikanske staters frigørelse ved kort at ridse den europæiske kolonisationshistorie op og give en vurdering af, hvad den har betydet, såvel positivt som negativt.

Derefter fortælles der om de forskellige omraaders vej til selvstændigheden, en vej, der har været meget forskellig fra koloni til koloni, da den selvfølgelig har været stærk afhængig af den tidligere kolonimagts administration. En værdifuld redegørelse for udviklingen i Congo er at finde i dette afsnit af bogen.

Da kampen for fuld selvstændighed efterhaanden blev kronet med sejr, for de forskellige lande, har det naturligvis ikke kunnet undgaas, at folkene i de enkelte stater, efter at have staaet sammen mod kolonimagten, har splittet sig op i forskellige stridende grupper. Følgen af denne indre magtkamp er det næste, der omhandles i bogen.

Det sidste afsnit i bogen beskæftiger sig så med de nye staters forhold til omverden, dels forholdet de afrikanske lande imellem,

dels deres stilling i verdenspolitikken, i øst-vest-konflikten. Dette sidste problem, de nye landes stilling i den kolde krig, kan det nok være ganske interessant at se lidt nærmere paa, da Danstrup leverer det en meget begrænset plads.

Betingelsen for, at en nation kan opnaa virkelig indflydelse i storpolitikken er for det første, at den har et stærkt militærvæsen, for det andet et stort befolkningsantal og for det tredje rige mængder af saavel raastoffer til industrien som landbrugsvarer. Af disse betingelser er der ingen af de afrikanske stater der opfylder den første. Den anden opfyldes kun til nød af en enkelt, nemlig Nigeria, der har godt 35 mill. indbyggere. Hvad raastoffer og landbrugsprodukter angaar, varierer mængden af dette stærkt fra land til land, men fælles for dem alle er det, at disse naturrigdomme slet ikke er udnyttet fuldt ud.

Det er saaledes paa et meget spinkelt grundlag, de afrikanske stater kan føre deres udenrigspolitik, og givet er det ogsaa, at de var blevet tvunget til at spille en overordentlig beskedent rolle i storpolitikken, hvis ikke F.N. havde eksisteret.

I denne organisation har disse lande imidlertid fundet et sted, hvor de kan fremføre deres synspunkter og i forening med deresigestillede fæller i det mellemste Østen og Østasien udgøre en blok, hvis indflydelse ikke er helt ringe.

Den "tredje" blok, som disse u-lande ofte kaldes, er neutral, forstaaet paa den maade, at dens lande har undgaaet alle militærsammenslutninger, der er øst- eller vestinspirerede. Men denne neutralitet er ikke ensbety-

AFRIKA - SULTENS LAND

STRYGEINSTRUMENTER

Blokløjter til begyndere og viderekomne. Alt i strenge og tilbehør. Violinbygger:

pauli merling

VESTERGADE 3, KØBENHAVN K. TELEFON BYEN 7800

Fiskehuset NEPTUN

REBEKKAVEJ 49 . TELF. HELRUP 4130

Fisk . Vildt . Østers . Hummer . Fjerkræ

E. SØRENSEN

dende med, at de afrikanske stater altid er enige om at føre en fælles udenrigspolitik, og allerede nu ser man, at de nye stater er delt op i forskellige grupper.

Den største og folkerigeste af disse grupper er den saakaldte Brazzavillegruppe, hvis medlemmer alle er rekruteret fra tidligere franske koloniområder. Den fører en ret forsigtig kurs over for vestmagterne og i særdeleshed Frankrig, hvilket først og fremmest bunder i, at disse nye udviklede lande er meget afhængige af deres tidligere moderland og hele tiden maa bestræbe sig paa at staa paa god fod med det. Brazzavillegruppens ledende politikere er Houpuet-Boigny, præsident i Cote-d'Ivoire (Elfenbenskysten) og fransk Congos premierminister, den katolske gejstlige, Abbé Youlou.

En ting, der viser Brazzaville-staternes afhængighed af Frankrig, er deres stilling til Algier-konflikten, hvor de omhyggeligt har undgået at tage stilling, og trods det, at der ingen tvivl er om, hvor deres sympati i virkeligheden ligger. Her har den anden gruppe, Casablanca-gruppen, optraadt meget mere haandfast, som de og -saa har gjort det i Congo-konflikten, Bizertestriden og Angolas frihedskamp. Denne gruppe er mere broget sammensat end Brazzavillegruppen, idet baade tidligere engelske kolonier som Ghana, tidligere franske som Guinea og Mali og muhamedanske stater som f.eks. Marokko er tilsluttet Casablancastaterne. Dens ledende mænd, der iøvrigt maa siges at være betydelig mere dynamiske personligheder end Brazzavillelederne, er folk som Nkrumah fra Ghana, Sekou Touré fra Guinea og Keita fra Mali-republikken.

Som før skrevet er Brazzaville-gruppen den største af de to grupper og samtidig ogsaa den af Vesten mest vellidte. Dens moderate, til tider næsten frygtsomme, neutralitet, er faldet i god jord hos de Gaulle og de andre vestlige statsmænd. Men alligevel vil man se, at Casablancastaternes indflydelse er betydelig større. Dette skyldes dels, at de ved deres skrappe standpunkter og tit forbavsende beslutomme politik har formaaet at skabe sig en betydelig respekt i store dele af befolkningen i Brazzavillestaterne, saaledes at disses ledere er udsat for et indre pres med krav om en haardere politik over for Vesten, især Frankrig, og dels at disse Casablancastater har indflydelsesrige meningsfæller i Asien og Middelhavsområdet. Her kan nævnes stater som Indien, Indonesien, Jugoslavien og Ægypten.

Mellem disse to store grupper staar en del andre afrikanske lande, blandt hvilke Nigeria vel er den mest fremtrædende. Dette lands ledere, den gamle nationalist -fører Azikiwe og premierministeren Balewa, optræder med en fasthed over for vestmagterne, der nærmer sig Casablancastaternes, men er samtidig i højere grad end disse landes ledere paa vagt over for Sovjets indgriben i de afrikanske forhold.

Dette var et kort rids af de forskellige afrikanske staters stilling i verdenspolitikken, en stilling, der naturligvis er stærkt afhængig af deres indre politiske forhold og deres forhold til den tidligere kolonimagt, ting, som man, for nu at vende tilbage til udgangspunktet, faar virkelig god besked om i Danstrups meget anbefalelsesværdige bog: "Afrika paa vej".

Torben Krogh.

SEKOU TOURÉ

forts. fra s. 6

Under alle omstændigheder er vi nu inde i en spændende brydningstid i de levende billeders 65 - aarige historie, og den revolution, som betalingsfjernsynet vil medføre, bliver efter alle solemærker at dømme en lige saa afgørende revolution som de revolutioner, der tidligere rystede Hollywood - dette siger jeg vel vidende om at man ofte har været tilbøjelig til at overvurdere de nye opfindelsers betydning for kunsten: Grammfonen og Radioen ville ødelægge koncertlivet, filmen ville ødelægge teatret o.s.v. Men det vil radikalt ændre situationen, at fjernsynet faar en box-office, en kasse i lighed med teatrets og filmens. ("Hollywood" kr. 22)

ERIK ULRICHSEN.

»MELODIEN DER BLEV VÆK«

KJELD ABELL'S SKUESPIL OP SOM SKOLEKOMEDIEN 1962
I ISCENESÆTTELSE AF LEKTOR MEJLBO OG HR. SØNCHSEN

Netop i disse dage begynder indstuderingen af Årets skolekomedie, og SKOLEBLADET har haft en samtale med de to instruktører.

Hr. Mejlbo:

Hvorfor har man valgt "Melodien der blev væk"?

---Det skyldes bl.a. at Kjeld Abell døde

VETERANEN i aar. Og saa har Mejlbo 68 AAR

DEBUTANT: P. SØNCHSEN - 32 AAR

loden der blev væk" i øvrigt været opført tidligere med stor succes, dengang med den senere skuespillerinde Tove Arni i hovedrollen. Stykket giver ogsaa rig mulighed til at udnytte mange elever. Med dublinger er der ca. 31 roller. Stykket stiller endvidere store krav til scenearbejderne med de mange sceneskift.

Hvornaar begynder instruktionen?

---Vi tager allerede fat her i December og skal være færdige til Februar.

De har tidligere iscenesat:

---Ja, fra 1943, da vi holdt op med at benytte professionelle instruktører, til 1956, hvor Meyer-Heiselberg overtog det.

Hvilke stykker har der ellers været paa tale?

---"Bagtalelsens skole" af Sheridan, Henning Kehlers Ul-Tabella, "Vintersolhverv" af Maxwell Anderson og "Our Town" af Thornton Wilder.

Nervøs?

---Nej, blot kræfterne holder.

Og samarbejdet med hr. Sønchsen?

---Han er jo en fornuftig mand, saa vi skal nok arbejde haand i haand. Vi vil jo ogsaa gerne give en blomst til Meyer-Heiselberg, hvis store tilrettelæggelse for scenen paa den ny skole har gjort Skolekomedien mulig.

Hr. Sønchsen:

Er det noget helt nyt for Dem at lave Skolekomedie?

---Nej, det kan man ikke sige. Jeg har ganske vist ikke instrueret før, men har optraadt en del paa studenterscenen, saa jeg er inde i forholdene.

Derfor De blev valgt?

---Nej, det er det ikke. Men det er vel ganske naturligt at hr. Mejlbo henvendte sig til mig, naar jeg er dansk lærer.

Hvad mener De om samarbejdet med hr. Mejlbo?

---Det skal nok gaa godt.

Nerver?

---Ikke spor. Det kan blive vældig sjov at sætte op, men det er forbundet med vanskeligheder, bl.a. belysningsarbejdet.

Vil De gerne lave skolekomedie næste aar?

---Det vil jer gerne, hvis jeg faar tid. Det er en spændende opgave.

MBL

VÆR KLOG!
VÆLGEN BOG
HOS
VOLDBYG

JOHN HANDY:

Sjældent er det, at en gymnasieforening er i stand til at præsentere en stjerne af format. Men det lykkedes altsaa, og resultatet blev altsaxofonisten John Handys optræden paa GHG.

Fra første færd mærkede man, at dette var et arrangement ud over det sædvanlige. Ganske vist var det første nummer koncertens svageste, men allerede heri viste

Handy sin overlegne musikalitet og instrumentale dygtighed.

De løfter, som det første nummer gav, blev rigeligt indfrie, især i koncertens anden halvdel, hvor baade Handy og den danske rytmegruppe virkede en del mere oplagt end i første afdeling. Bedst var de langsomme numre - bal-

laderne - i hvilke Handys smukke og egale tone rigtig kom til sin ret.

Af de danske akkompagnetører skilte pianisten Atli Bjøn og trommeslageren Alex Riel sig hæderligt fra den krævende opgave, medens bassisten særligt i sine alt for talrige solopartier stod svagt. Noget hæmmende paa danskernes udfoldelse har Handys orh-i-stakler-i-kan-jo-ikke-optræden sikkert ogsaa virket.

Hvad angaar selve arrangementet, maa man sige, at det virkede næsten pinligt med den megen mikrofonvrøvl. Kunne det virkelig ikke være undgaet?

Efter koncerten havde SKOLEBLADET en samtale med J Handy. Den forløb saaledes:

Hvor i Amerika spiller de fortrinsvis?
---Det foregaar mest i New York, hvor jeg ogsaa bor. I det hele taget er kaarene for en jazzmusiker de bedste i New York. Det er der, man kommer i forbindelse med de bedste musikere og faar de bedste jobs.

Hvilke amerikanske musikere kan De bedst lide at arbejde sammen med?

---Alle, der er i stand til at spille jazz af klasse. Jeg er godt klar over, at det er navne, I er ude efter, men af hensyn til mine kolleger holder jeg mund!

Hvad er Deres mening om dansk jazz?

---Well--jazz er det jo-- men jeg tror, der er brug for en kraftig udvikling. De danske jazzmusikere maa studere deres fag, kende det til bunds. Alle kan jo improvisere, men det er ikke alle, der kan improvisere godt. Det kræver noget at lære det.

Hvordan synes De om det danske jazzpublikum sammenlignet med det amerikanske?

---Well--det kan ikke sammenlignes. Jeg tror ikke, der er nogen generel forskel. Baade i Amerika og i Danmark kan man komme ud for folk, der fratager en lysten til at spille, ligesom det modsatte kan være tilfældet begge steder. I øvrigt synes jeg, at publikum her i aften er straalende.

Kan De lide, at Folk....

---Jeg hader folk!

Kan De lide, at folk danser til Deres musik?

---Nej, men jeg spiller til baade dans og koncert. Jeg kan bedst lide at spille til koncert, hvor der dog er nogle, som hører efter, hvad man spiller. Til dans er parrene som regel sig selv nok og kunne vel egentlig nøjes med en trommeslager, der leverer den nødvendige rytme.

Har De spillet i andre europæiske lande, før De kom til Danmark?

---Jeg har besøgt otte forskellige lande, men nu skal jeg ogsaa hjem! Jeg er i New York kl. 8 i morgen! P.H.

Strejftog i moderne filosofi

Ved en gave fra Carlsbergs mindelegat for J.C. Jacobsen er det blevet muligt for Folkeuniversitetsforeningen at udgive de forlæsninger, der er blevet holdt ved Folkeuniversitetets kurser, i bogform. De 5 første er allerede udkommet paa forlaget RHODOS i billigbogserien, folkeuniversitetets bibliotek. Pris pr. bind 9,85 kr.

At udgive disse foredrag maatte før eller senere realiseres. De dækker et behov for bøger om emner, om hvilke man kun har kunnet faa oplysninger ved udpluk af større værker. Man har tilsendt os to eksemplarer: John Danstrups "Afrika paa vej", som omtales andet sted i bladet, og Johannes Witt Hansens "Strejftog i moderne filosofi".

Sidstnævnte, "Strejftog i moderne filosofi", er fire foredrag om filosofi, hvor den har tilknytning til fyrs-teori. I første forelæsning redegøres for 1800-tallets filosofi med udgangspunkt i Kants tanker, men med hovedvægten paa den østrigske fysiker Ernst Machs erkendelsesteori, som er positivistisk. En af Ernst Machs mest kendte indsatser er kampen mod myten om den Newtonske mekaniks universelle gyldighed. Han mener, at man ikke kan tale om et absolut rum, derfor bliver alle bevægelser relative, og man kan derfor heller ikke hævde, at det kopernikanske verdensbillede er mere rigtigt end det ptolomæiske. Om man vælger det ene eller det andet, er kun et spørgsmaal om konvention.

Med de relative bevægelser er man ovre i Einsteins relativitetsteori, som det næste kapitel handler om. Derefter følger en fremstilling af Bertrand Russells specielle matematik og hans politiske tanker. Endvidere Niels Bohrs komplementæsteori og derunder en redegørelse for Max Plancks kvanteteori. Sidste forelæsning omhandler astronomen A.S. Eddingtons livsfilosofi, der er et forsøg paa at forene naturvidenskab og religion. Som et kuriosum skal nævnes, at Eddington har beregnet, at der i det lukkede univers findes: $15,747,724,136,275,002,577,605,961,181,555,468,044,717,914,527,116,709,366,231,425,076,185,631,031,296 = 16 \cdot 10^{78}$ elektroner.

Bogens fremstilling er klar og instruktiv, men det er nødvendigt at kende til emnerne i forvejen. Vigtig for forstaaelsen er kendskab til Newtons mekanik. Bogen er nok bedst som et resume af det, man ved i forvejen, hvilket den kronologiske fremstilling gør den god som.

s.n.

Dronning Gaasefod.

Da nobelpristageren Anatole France i 1893 udgav sit hovedværk "Dronning Gaasefod" viste han hermed, hvilken evne til intens indleven i tidligere tids forhold han besad. Som tidsbillede er bogen fremragende, og den raffinerede skildring røber et lige godt kendskab til både aandslivet og de samfundsmæssige forhold: Voltaires Frankrig, Desforuden rummer bogen en tankerigdom, som grænser til det utrolige. France lader sine hovedpersoner: den kloge og livsnære abbed Jerome Caignard, dennes elev Jacobus Spidvender samt alkynisten og eksperten: sort magi hr. d'Asterac, udveksle tanker, hvis spillet bold med begreberne stadig er aktuel.

Naar hertil kommer bogens mange muntre episoder, og den elegante, klare form hvori alt er fremstillet, kan man daarligt undgaa at begejstres for den. Den anbefales hermed!

f.h.

Franz Kafka: Processen

Handlingen i denne bog tager sin begyndelse med bankmanden Josef K.s arrestation og slutter med hans henrettelse. I begyndelsen har han kun et skuldertræk til overs for den proces, man vil føre mod ham--han er sig ingen skyld bevidst, Men efterhaanden som retssagen udvikler sig, vokser ogsaa hans tvivl, og langsomt nedbrydes hans tro paa, at han er uskyldig.

Skildringen af denne udvikling med Josef K. har Kafka gennemført paa en knugende uhyggelig maade, der fastholder læseren i en spænding, der blot forøges ved, at handlingen udspilles i en sær, næsten mareridtagtig verden. Bogen er fuld af symboler, som oftest synes meget svære at udlægge, men som samtidig ogsaa medvirker til at give bogen dens særpræg, saa den paavirker læseren i en grad, man kun sjældent oplever.

Kro-

I Tranebogsserien er der desuden udsendt Åge Berntsens "Oktober 43", som er en autentisk beretning om jødernes flugt i Sverige i 1943. Bogen er i øjeblikket ved at blive filmatiseret i Amerika. Den fjerde bog, som udsendtes i denne omgang er "Off Limits" af Hans Habe, en ung tysk forfatter. Hans Habe skildrer tiden i Vesttyskland umiddelbart efter verdenskrigens slutning, da de amerikanske soldater oversvømmede landet.

HARALD PETERSEN
(Sølvmedalje)
Orthopædisk håndskomager.

STRANDVEJ 92. HE 2530.

SKOLEBLADET OPFORDRER ALLE ELEVERNE TIL AT ANNONCERER HER I BLADET OM KØB OG SALG. 10 ORD EN DALER

HER LÅ LIDICE

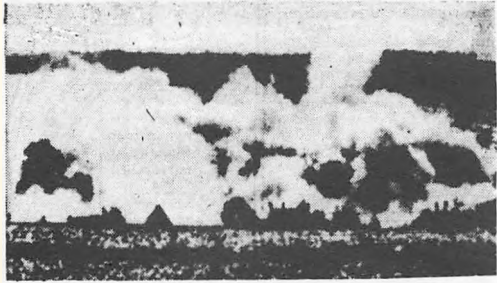
"Det er officielt meddelt, at man ved eftersøgningen af SS Obergruppenführer, general Heydrichs mordere har fundet sikre beviser for, at befolkningen i Lidice ved Kladno har ydet gerningsmændene støtte. Da indbyggerne således klart har overskredet lovens grænse, er alle mænd i byen blevet skudt, alle kvinder ført til koncentrationslejre, og børnene sendt til passende opdragelsesanstalter. Alle byens huse er jævnet med jorden. Byens navn stryges med øjeblikkelig virkning." (Den tysk-dirigerede Praha Radio, 10 juni 1942, klokken 7,15)

Vejbelægningen skiftede. Bussen kørte ind paa en betonvej, drejede med næsen op mod kantstenen og stod stille. - I benzinosen laa lange bede med roser, der saa snavede ud her oppe mod vejen. I baggrunden kantede en traktor sig rundt paa en mark langs et mønster af gulbrune familiehuse. Over roserne stod et magert træ-kors som en pigtraadsring som en mund. - Var dette alt? -

Langt borte i solen løb en vej tilbage til Praha.

I den tidlige sommermorgen den 10 juni 1942 kørte tyske SS-folk og Gestapo i stilling omkring Lidice, en stilfærdig mellemerupsk landsby ca. 25 km. vest for Praha. Mens indbyggerne endnu sov, gjorde de tyske politisoldater sig rede. Lidice var blevet udset som repræsentation, fordi Det tredje Riges rigsprotektor over Böhmen var blevet skudt ned paa et gadehjørne i udkanten af Praha af tjekkiske modstandsfolk. - De tyske militærlastbiler kom buldrende ind gennem gaderne. Landsknægtene sprang af og løb ind i de halvvaagne huse. Alle mænd blev drevet ud og jaget sammen foran en lade: Der var i forvejen sørget for afløsningsmandskab bag ma-skingeværene, hvis nogen ikke kunne staa det igennem - kun tre blev nødvendige: Nazisternes bødler nedskød næsten to hundrede, alle Lidices mænd, mens de stod i køder foran mundingerne. Nogle var fjorten aar - Tyskerne holdt rygepause - og endnu syv mænd, der havde været paa markarbejde, faldt blødende ned over deres kammeraters døde kroppe. Paa fotografierne staa soldaterne smilende foran ligene som et jagtselskab ved det nedlagte vildt.

Mens mændene døde, var alle kvinderne og børnene drevet ind i skolebygningen. Nu blev kvinderne læsset paa lastbilerne og kørt bort. De kom til Ravensbrück-koncentrationen, hvorfra ca. hundrede vendte hjem. - En særlig afdeling tog sig af børnene: nogle faa lyshaarede blev givet bort til barnløse tyske ægtepar. De andre døde paa "opdragelsesanstalter" i Polen eller under transporten. Kun ti lever i dag. - Adolf Eichmanns kontor havde pligttopfyldende udført den højere ordre til fuld tilfredshed. Lidices seks hundrede indbyggere var blevet retfærdigt straffet.

LIDICE BRÆNDES AF -

Det var blevet over mid - dag. Tyskerne stak Lidice i brand. - ligene brændte sorte som sovl mellem de flammende huse og træerne, der var overhældt med petroleum. Men det var ikke nok. Soldaterne gik nu i gang med at fjerne de sodede mure og vejbelægning og alt, hvad der ellers var tilbage af byen, selv de sanitære anlæg, vandledningerne og kloakerne i jorden gravede de i deres fanatiske grundighed op. Saa kørte de den sorte jord igennem med bull-dozers. Lidice var totalt "ausradiert".

Vi gik hen ad gangene. Langt ude gled en række højspændingsmaster langsomt ned i jorden - i retstilling som soldaterne. Landsbyerne kikkede med sammenknæbne øjne ud over de store kornmarker. Himlen var hvidlig. Det var i juli og langt fra havet.

- De andre besøgende var mest fra landet. Bondekonerne i sorte strømper og tykke struttende uldkjoler, der lige naaede til midt paa knæene, og med tørklæder bundet om ansigterne med de slaviske træk. De travede troligt rundt efter guiden ligesom i de gamle palæer og klostre i Praha, denne fremmede og spændende hovedstad saa langt fra Slovakiet! - I en halv rund mur af sandsten var indhugget navnene paa kamppladserne derude i Europa, og byernes og landenes vaabenskjolde: Stalingrad Norge, Warszawa... Rundt om pigtraadskorsene, som russerne rejste, da de kom hertil i 45, gik folk - som paa en kirkegaard - vandrede rundt og stirrede. Frem og tilbage. Men der var ingen navne eller monumenter. Kun nogle spinkle, smaa træer bag korsene, og alle roserne og de røde, som de drøbtes paa panden og i rækker over bryset. - Solen skinnede. Der var ingen skygge, og folk blev ved med at vandre og vandre sindsygt rundt.

Og saa pludselig er tomheden oprejst inde i en - Her var ingen krematorier eller gaskamre. Her var intet af alt det, der fremkalder den lille dækkende forstemthed, væmmelsen og irritationen over at skulle plages med alt det endnu engang. Pludselig var det, som om man stod bag en glasmur: Der gik tjekkerne rundt i en labyrint af bede, bøjet over deres tanker om disse lige-gyldige døde paa et fuldkomment fremmed sted, og samtidig larmede ens egen utilstrækkelighed inden i en - de forbandede roser! - Og man blev staaende og led u - tilpas og gav alle, der gad spørge, ret i, at det, der ske - te her, var frygteligt at tænke paa - bah! - Man kunne ha' staaet i en botanisk have ved en bæk - og man stirrede blot ud over markenerne der var mange valmuer, og markmus havde jeg set - jovist! -

Først senere kunne det ske, at de døende kroppe laa stønnende under lademuren som i et billede, og deres død fik betydning - og kvindernes angst og børnenes ansigter, mens de kørt bort paa ladene af de brune lastbiler, og ens følelser ikke var som passagerernes, da de læser om togulykken i Australien med ansigter og øjne som masker over ligegyldigheden.

Straks efter befrielsen tog det tjekkiske folk fat paa at genopbygge Lidice. For ikke blot indrettede man mindstedet med rosenbede, hvortil der blev skænket roser fra hele verden, og det lille museum, men man byggede ogsaa et nyt Lidice op. Det var en symbolsk opgave - Og i dag ligger der et par hundrede meter fra det sted

hvor den udslettede by laa, nogle lange geledder af brunlige huse. - Ingen nysgerrige øjne i vinduerne, som naar man gaar gennem Prahas forstæder. Her er man mere vandt til turister. De legende børn ser ikke forbavset paa en, naar man gaar henad de buede villa-gader i solen. De smaa piger har næsten alle ørenringe og et lille hul i øreflippen. Kvinderne gør rent - det er formiddag. Men der er ingen høje træer i haverne. Hvilke træer bliver store og kraftige paa seksten aar?

RAN.

FONA
RADIO - FJERNSYN - PLADER

Strandvej 181, Hellerup

Telf. HE 4422

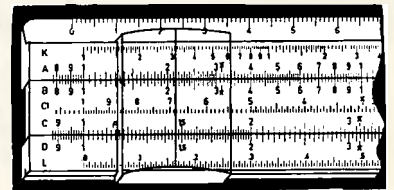
Marinus Jørgensen

FODTØJ og REPARATION
Hellerupvej 1, He 346

ANKER MØBLER

STRANDVEJ 149. HELL. 3637

Enkelte og dobbelte
sovesofaer.

LARS NIELSEN & SØN

STRANDVEJ 94-HE.486

